

Piccole Suore Missionarie della Carità
(Don Orione)
Casa generale
Via Monte Acero, 5 – 00141 Roma
www.suoredonorione.org

“Maryjo, Tyś bramą Adwentu!”

DROGIE SIOSTRY,

„A Bóg, [dawca] nadziei, niech wam udzieli pełni radości i pokoju w wierze, abyście przez moc Ducha Świętego byli bogaci w nadzieję” (Rz 15,13).

Tym pawłowym życzeniem, pełnym nadziei chcę pozdrowić każdą z Was, na czas przygotowania się do obchodów wielkiej Tajemnicy Wcielenia Chrystusa.

Stajemy w drzwiach Adwentu, odczuwając jeszcze klimat nadziei, którego doświadczyliśmy podczas Asemblei na różnych poziomach, szczególnie zaś generalnej, zakończonej niedawno w Buenos Aires. Dlatego też pomyślałam, aby nie zatracić tej tak ważnej historycznej chwili i połączyć okólnik adwentowy z przedstawieniem wniosków końcowych, stanowiących owoc Asemblei generalnej, proponując wszystkim Siostrom PSMC pewne zagadnienia mające szczególne znaczenie dla naszego życia.

Nasza refleksja jest, w sposób opatrnościowy, ubogacona dwoma wydarzeniami, które naznaczą nasze życie w nadchodzącym roku 2015: Rok Życia Konsekrowanego i Jubileusz stulecia naszego Zgromadzenia.

Wszystko to prowadzi nasze serca na ścieżki nadziei, radości, wdzięczności oraz odnowionego entuzjazmu i zaangażowania. Ponadto, dla naszych czterech Prowincji zakonnych, oznacza początek kadencji dla nowej grupy zarządzania i animacji. Czas wielkiego wyzwania dla każdej z nas!

ASEMBLEA GENERALNA

Wszystkie śledziłyście z modlitwą i oczekiwaniem przebieg Asemblei generalnej, która miała miejsce w Buenos Aires od 6 do 11 października. W imieniu wszystkich, dziękuję za liczne i szczerze życzenia, które przesłałyście, a które sprawiły, że czułyśmy waszą bliskość i ducha komunii.

Mogę powiedzieć, w imieniu wszystkich uczestniczek, że było to doświadczenie Ducha Świętego, klimatu modlitwy, refleksji, siostrzanej wymiany, szacunku i komunii w różnorodności. Pozwoliło to na dokonanie spokojnego rozeznania w tym, co dotyczy naszej Rodziny zakonnej, aby autentycznie i święcie żyć naszym oriońskim powołaniem w tej historycznej chwili, tak złożonej i bogatej w możliwości.

Wnioski końcowe Asemblei nie są zwykłym teoretycznym dokumentem, który „dodaje” jeszcze więcej słów, do tych, które już i tak w obfitości posiadamy, lecz zawierają proces i itinerarium na następne trzylecie, dla wszystkich Sióstr PSMC, który pomoże „być «uczennicami-misjonarkami» według nowego stylu określonego przez XI Kapitułę Generalną oraz nieustannych nawoływań Kościoła poprzez nauczanie Papieża Franciszka, aby ożywić naszą oriońską tożsamość charyzmatyczną, w klimacie szczególnej łaski w związku z obchodami stulecia założenia Zgromadzenia”¹.

To itinerarium opracowałyśmy w oparciu o uważną refleksję i rozeznanie różnych rzeczywistości przedstawionych przez Asemblee prowincjalne i regionalną, ofiarując całej Rodzinie zakonnej proces, który odpowiada zarówno na potrzeby i pragnienia wspólne,

¹ Asemblea generalna Sióstr PSMC, Buenos Aires, październik 2014 r., *Dokument końcowy, cel.*

jak i te specyficzne. Ponadto, Asemblea określiła podstawowe aspekty, które mają być obecne w animacji trzylecia na wszystkich poziomach, mianowicie: obłubieńczy wymiar naszego życia konsekrowanego, formacja do wolności, rozeznania, zdolności decydowania i planowania, „*refundacja (odnowienie, odrodzenie) miłości*” (IV ślub), „*rewolucja czułości*”, powrót do charyzmatycznych źródeł, umiejętność odczytywania znaków czasu, lokalizacja PAI i ożywienie duszpasterstwa młodzieżowo-powołaniowego².

Główny akcent został położony na konieczność „*refundacji*”, *odnowienia* pewnych priorytetowych struktur, aby przekształcenie i odnowa naszego stylu życia stały się konkretną rzeczywistością: **formacja** na wszystkich poziomach, **animacja**, **towarzystwo** skoncentrowane na osobie oraz **ożywienie** życia duchowego, odkrywając we wszystkim niezbędne i decydujące znaczenie osobistej „odpowiedzi” i „*zaangażowania*” każdej z nas.

Dokument końcowy mówi: „niezbędną i decydującą rzeczą jest „*decyzja*”, **osobista** zgoda każdej Siostry PSMC oraz głęboka postawa **uległości** na działanie Ducha Świętego, (...) zdolność „*oduczenia się*”, aby „*nauczyć się*” nowości działania Ducha Świętego w tym momencie historycznym”³.

Ponadto, Asemblea generalna zatwierdziła konkretne sugestie dla Rady generalnej i Rad prowincjalnych/regionalnej, dotyczące animacji i konkretnej realizacji procesu i itinerarium, które zostaną włączone w trzyletni projekt 2015-2017.

Dokument końcowy znajdziecie w załączniku do obecnego listu okólnego; będzie on dla was wszystkich przedmiotem osobistej i wspólnotowej lektury i pogłębienia.

ADWENT, “ CZAS MESJAŃSKI ”

Asemblea generalna dokonała refleksji nad rzeczywistością czasu, w którym żyjemy, nad dokonującym się antropologicznym przełomem, który obserwujemy nie w duchu pesymizmu i katastrofizmu, ale jako unikalną okazję ofiarowaną nam przez Bożą Opatrzność w celu ożywienia naszego oriońskiego powołania i zaproponowania form obecności i apostołatu, które będą mogły dać odpowiedź dzisiejszemu człowiekowi i społeczeństwu.

Jako prawdziwe córki Świętego Alojzego Orione „*w tych trudnych czasach, czasach nowych niebezpieczeństw, nie przestawajmy nigdy, nigdy, nigdy przekazywać światu świetlnych przykładów gorących uczuć, pokory, całkowitego posłuszeństwa, miłości do Kościoła i Papieża*”⁴.

Jest to jedyna postawa, którą możemy przyjąć wobec naszej rzeczywistości osobistej, wspólnotowej, Prowincji czy Delegacji, wobec rzeczywistości, które otaczają nas w apostołacie, w posłudze, wśród ludzi i wśród ubogich.

Jesteśmy “*Orionistkami*”: “*Nie jesteśmy z liczby katastrofistów, którzy sądzą, że świat się skończy jutro. (...) Będziemy mieli „nowe niebo i nową ziemię – novos coelos et novam terram” (por. 2 P 3, 13). (...) Nadchodzi wielka epoka – a to przez miłosierdzie Pana naszego Jezusa Chrystusa i przez macierzyńskie wstawiennictwo Najświętszej Maryi w niebie. Widzę, jak się wznosi olbrzymi pomnik nie zbudowany na piasku; widzę, jak podnosi się kolumna lśniąca miłością, oparta na miłości objawionej, na Kościele, na skale jedynej, wiecznej, niespożytej i niewzruszonej: „A skalą tą był Chrystus – Petra autem erat Christus*”⁵.

Jako “*Orionistki*” przyjmijmy tę historyczną chwilę z jej blaskami i cieniami, mocami i słabościami, z sercem wielkim i pełnym nadziei jako „**czas mesjański**”, który w swym

² Por. Dokument końcowy Asemblei generalnej Sióstr PSMC, Buenos Aires, październik 2014 r., *Serce itinerarium i Priorytetowe struktury do “refundacji”*.

³ Por. Dokument końcowy Asemblei generalnej Sióstr PSMC, Buenos Aires, październik 2014 r., *Postawa osobista*.

⁴ Pisma 94,121.

⁵ Pisma 103,274; z Buenos Aires, 3 lipca 1936 r.

„łonie” nosi Słowo Boże. Jesteśmy w Adwencie czasu „nowego” i „nieznanego”, czasu Chrystusa i Jego tryumfu w nas i we wszystkim; żyjemy w czasie, w którym wszystko chce być „Odnowione w Chrystusie”!

Dla nas „Orionistek”, jest to czas „zakasania rękawów” i zabrania się do pracy, aby odnowić, przede wszystkim nasze życie osobiste i doświadczyć na własnej osobie „nowości” Ducha, aby osobiście przyjąć zwiastowanie Anielskie, które dzisiaj chce w nas, tak jak w Maryi „zrodzić” Chrystusa.

Musimy wziąć się do pracy, aby „wszystko i wszyscy” doświadczyli miłości, miłosierdzia i zbawienia, którymi Jezus chce nas na nowo obdarzyć w święta Bożego Narodzenia. Ksiądz Orión kontynuuje: *“Ale aby przyspieszyć tę epokę miłości, ten olbrzymi i dotąd niewidziany triumf Kościoła Chrystusowego, my – jakkolwiek najmniejsi – musimy poświęcić całe nasze życie. O ile to od nas zależy, musimy przygotować ją, przyspieszyć jej przyjście nieustanną modlitwą, pokutą poświęceniem i przelaniem naszej wiary, naszego ...”*⁶.

*Nie możemy, więc, przeżywać naszej terażniejszości z wszystkimi jej ograniczeniami, zahamowaniami, porażkami jako czasu już „straconego”, ale jako czas mesjański, apokaliptyczny, jako czas „wielkich sprawdzianów, wielkich rewizji i radykalnych oczyszczeń. Każdy z nas jest rzeczywiście żyjącym sitem własnej historii osobistej, wspólnotowej, eklezjalnej i kulturowej. Proces ten domaga się, jak widać, pogłębienia i realizowania nowych procesów formacyjnych, które uczynią nas zdolnymi do zrozumienia tego ciągłego rozeznania pomiędzy tym, co w naszej praktyce (myślenia i zachowania) nawet świeckiej jest już martwe a tym, co jest jeszcze brzemienne przyszłością”*⁷.

Adwent jest właśnie tym **“czasem mesjańskim”**, w którym nasza Rodzina zakonna podejmie się *“weryfikacji, oceny”, “rewizji” i “oczyszczenia”* swojego życia osobistego i wspólnotowego; jest to czas przezwyciężenia wewnętrznych i zewnętrznych lęków i zahamowań, oraz otwarcia się, tak jak Maryja, na *“nowość”*, którą Bóg pragnie zrodzić w nas; czas *“brzemienne przyszłością”*, gotowy wydać na świat *“nowe stworzenie”*, czyli Chrystusa w nas. Czas przyzwolenia Duchowi Świętemu na urzeczywistnienie tajemnicy Wcielenia w każdej z nas i w naszych wspólnotach; czas *“bacznego obserwowania”*, aby odkryć i rozpocząć na nowo: *“baczną obserwację horyzontów naszego życia i naszych czasów w postawie czujnej gotowości. Baczną obserwację w nocy, aby rozpoznać ogień, który oświeca i prowadzi; baczną obserwację nieba, aby rozpoznać znaki zapowiadające błogosławieństwo w czasie oschłości. Czuwać w gotowości, trwając mocno w wierze”*⁸.

Adwent ma ten szczególny klimat, który sprzyja wprowadzeniu do serca i duszy *“mesjańskiego napięcia”*, wpatrującego się i badającego horyzont z nadzieją i odwagą.

Adwent jest czasem otwarcia się, uległości, przemiany, radosnego oczyszczenia: *“Papież Franciszek zachęca nas z pasją do kontynuowania w szybkim tempie wędrówki: prowadzeni przez Ducha, nigdy sztuczni, ani zamknięci, ale zawsze otwarci na głos Boga, który mówi, otwiera, prowadzi, zaprasza do podróży ku horyzontowi”*⁹.

W SZKOLE MARYI

“Maryja, brama Adwentu”, jak mówi pieśń, jest Matką i przewodniczką na drodze oczyszczenia i przyjęcia, którą pragniemy obrać. W Niej Słowo Boże stało się ciałem; w Niej całkowicie spełniły się Boże obietnice; w Niej, *“nowej Ewie”*, zrealizowało się *“nowe*

⁶ Ibidem, Ksiądz Orión.

⁷ Relacja Przełożonej generalnej na Asembleę generalną, Buenos Aires, październik 2014 r., por. M. Guzzi, ibidem, s. 61.

⁸ *“Bacznie obserwujcie”*, drugi list okólny dykasterii ds. zakonników w związku z Rokiem Życia Konsekwowanego, październik 2014, Wstęp.

⁹ *“Bacznie obserwujcie”*, Czujna gotowość: prorocstwo czujności.

stworzenie” i narodzenie “nowego Adama”, Jezusa Chrystusa, Syna Bożego, Syna Maryi, naszego brata.

Maryja jest “*bramą czasu mesjańskiego*”, gdyż Boże obietnice spełniły się w Niej i przez Nią, dzięki Jej czystej wierze, niezłomnej nadziei, owocnej miłości. W rozpoczynającym się Adwencie Maryja jest dla nas Matką, która otwiera nasze serca, wyjaśnia nam Pisma, dodaje odwagi, zachęca do dyspozycyjności, do głoszenia (Ewangelii) i uczy nas “*baczego obserwowania*” znaków Bożych w codziennym życiu oraz “*rozpoznawania w małych i niepozornych znakach obecność Boga, Pana życia i nadziei*”¹⁰.

Razem z Maryją pragnę zaprosić Siostry do osobistego i wspólnotowego pogłębienia dwóch znaczących aspektów zawartych w itinerarium, które Asemblea generalna proponuje każdej z nas; mogą nam one pomóc w przygotowaniu serc do przeżywania Adwentu jako “*czasu mesjańskiego*” poprzedzającego Narodziny Jezusa.

Tymi dwoma aspektami są: “*miłość*” i “*czułość*”; obydwa są wpisane w klimat Bożego Narodzenia: **Dzieciątko Jezus jest miłością i czułością Ojca wobec ludzkości.** Święta Bożego Narodzenia są świętem miłości Boga, który staje się bliskim, gdyż prawdziwa miłość jest “*bliskością*”, “*czułością*”. Jest to najbardziej czytelne przesłanie świąt Bożego Narodzenia. Dlatego więc nie ma lepszego sposobu przygotowania się do tej wielkiej Tajemnicy, jak: otwarcie w czasie Adwentu naszego serca i rąk na “*miłość*” i “*czułość*” z pomocą Maryi, zgłębiając tajemnicę Jej Boskiego Macierzyństwa, przyjmując do naszego łona Słowo Boże, obdarzając wszystkich, tak jak Ona, miłością i czułością Bożą, obecną w naszych gestach dobroci, troski, delikatności i czułości.

W szkole Maryi i razem z Nią nauczymy się przede wszystkim otwarcia na przyjęcie i doświadczenie w sobie Bożej miłości i czułości.

Nie zawsze jest łatwo “*pozwolić się kochać*” Bogu, “*pozwolić*” Mu troszczyć się o nas, przyjmować Jego czułość, być - powiedziałabym - “*biernymi*” i “*zakosztować, zasmakować*” w Jego bliskości, Jego czułości. Papież Franciszek powiedział w jednej ze swoich homilii: «*Pan kocha nas z czułością. Pan potrafi obdarzyć pieśczętą, ową czułością Boga. Nie kocha nas słowami. Staje się bliskim nas i czule obdarza nas miłością.*» **Bliskość i czułość** są więc «*dwoma sposobami miłości Pana, który staje się bliskim i daje całą swą miłość, także w najdrobniejszych rzeczach: z czułością.*» Chodzi tutaj o «*miłość mocną, gdyż bliskość i czułość pozwalają nam dostrzec moc miłości Boga... Znacznie trudniejszą rzeczą od miłowania Boga jest pozwolić, aby On nas kochał! W taki właśnie sposób można odzwajemnić Jego miłość: otworzyć serce i pozwolić, aby nas kochał. Pozwolić, aby stał się bliskim względem nas i abyśmy poczuli Jego bliskość. Pozwolić, aby stał się delikatnym, aby obdarzył nas pieśczętami.*» Papież zakończył: «*Panie, chcę cię kochać, ale naucz mnie trudnej wiedzy, trudnego nawyku, aby dać się Tobie kochać, by odczuwać Twoją bliskość i czułość!*»

Drogie Siostry, kto wie, może właśnie dlatego, że brakuje nam trochę tej *zgody* na bycie kochaną, aby “*doświadczać*” codziennie czułości Boga, brak nam również radości “*miłowania*” innych i “*pozwolenia*” innym, aby nas kochali, zaczynając od naszych sióstr ze wspólnoty. Zasada: “*nikt nie może dać tego, czego nie ma*”, jest zawsze obowiązująca i aktualna.

To od codziennego doświadczenia Miłości, nasze życie jest gotowe do miłości, opieki, troski o innych, czułości. Maryja była “*plodna*”, ponieważ pozwoliła się kochać, bez oporu poddała się, powierzyła Bożej miłości i czułości; dopiero po tym “*poddaniu, powierzeniu się*”, zostało wypowiedziane: “*oto ja, służebnica Pańska!*” Słowo stało się w Niej ciałem, a Ona sama stała się dla ludzkości, współodkupicielką, miłością i czułością.

Ponadto w tajemnicy Wcielenia Bóg sam daje się nam, jako Ten, kto “*kocha*” i jako niemowlę, “*pozwala się kochać*”, pozwala, aby się nim opiekowano, pozwala się przytulać i pieścić. Moc miłości, miłosierdzia i czułości jest zdolna uleczyć nawet

¹⁰ “*Bacznie obserwujcie*”, Czujna gotowość: prorocтво życia według Ewangelii.

najgłębsze i najboleśniej rany brata, siostry, ludzkiej egzystencji. Pewne rzeczywistości (sytuacje) mogą być odkupione i uzdrowione wyłącznie przez miłość: "tylko miłość zbawi świat", to doświadczenie Bożej miłości przez ks. Orione; miłości konkretnej, praktycznej, a nie teoretycznej.

Papież Franciszek mówił: *"bez miłosierdzia jest mało prawdopodobne wejście do świata "zranionych", potrzebujących współczucia, przebaczenia i miłości. Dlatego nie przestaję wzywać cały Kościół do 'Rewolucji czułości'"*¹¹. Święta Bożego Narodzenia, do których się przygotowujemy są właśnie sposobem wejścia przez samego Boga, z pomocą Maryi, w świat zranionych. Pełnię miłości, miłosierdzia i czułości Boga odnajdujemy w Dzieciątku Jezus.

Kochane Siostry, starajmy się podczas tego Adwentu wykonywać **konkretne gesty miłości i czułości**. Przemieńmy naszą rzeczywistość siłą i mocą małych gestów dobroci, miłosierdzia, wzajemnej troski o siebie: "troszczenie się, opieka wymagają, by były przeżywane z czułością (...), która nie jest cechą człowieka słabego – wręcz przeciwnie – oznacza siłę ducha i zdolność do zwracania uwagi na bliźniego, współczucia, prawdziwej otwartości na niego, zdolność do miłości. Nie powinniśmy bać się dobroci, czułości"¹².

Rozpocznijmy od siebie tę **"rewolucję" miłości i czułości**, a odkryjemy głęboką radość wypływającą z czynionego i otrzymanego **dobra**, dostrzeżemy **piękno** braterstwa, będziemy świętować Boże Narodzenie w **prawdzie**, jako czas pojednania i zbawienia, czas mesjański, czas profetyczny.

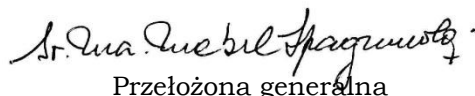
- **Zapraszam Was** do osobistego i wspólnego zorganizowania czasu Adwentu, aby razem z tą refleksją pogłębić również **Dokument końcowy** Asemblei, w którym będziecie mogły odnaleźć zbieżność z tym, czego pragnęłyście i wyraziłyście podczas Asemblei lokalnych.
- **Zachęcam Was** także do lektury **Akt XI Kapituły Generalnej**, w sposób szczególny Decyzji o stylu życia, nr 20 i 22, oraz naszych **Konstytucji**, art. 46, 47, 48 i 49. Rozważanie tych tekstów i dzielenie się tym, co Bóg nam sugeruje, pomoże odkryć to, czego dzisiaj powinniśmy się **"oduczyć"**, a czego **"nauczyć się"** na nowo.
- **Zachęcam Was** do konkretnego zaangażowania się, nie lękając się dobra, w pełnienie konkretnych gestów miłości, czułości, opieki, troskliwości wobec sióstr ze wspólnoty, wobec tych sióstr, które w niektórych Prowincjach podejmują niedługo posługę władzy, wobec współpracujących z nami osób świeckich, wobec adresatów naszej działalności apostołkiej.

W ten sposób, w święta Bożego Narodzenia, pozwolimy Jezusowi wcielić i narodzić się w nas i poprzez nas ofiarować się na nowo światu.

Życzę wszystkim Siostronom owocnego przeżywania Adwentu, szczęśliwych, pogodnych i braterskich świąt Bożego Narodzenia oraz bogatego w łaski i przeżycia Nowego Roku 2015, w związku z jubileuszem stulecia założenia naszego Zgromadzenia i Rokiem Życia Konsekrowanego.

W łączności modlitewnej, pozdrawiam Siostry, również w imieniu Radnych generalnych.

Wasza Siostra

Przełożona generalna

Buenos Aires, 1 listopada 2014 r.
Uroczystość Wszystkich Świętych.

¹¹ Papież Franciszek, Wizyta "ad Limina Apostolorum" trzech prałatów Konferencji Episkopatu z Timoru, 17 marca 2014r.

¹² Papież Franciszek, Homilia wygłoszona podczas Mszy Świętej na rozpoczęcie posługi piotrowej, *Plac św. Piotra, 19 marca 2013r.*